

vdovský a sirotčí nepřiznal, ježto tato souvislost jest, jak svrchu uvedeno, jednou z podmínek, na kterou zákon v §§ 13 a 20 přiznání důchodu váže.

Č. 12.819.

Pojišťovací právo: * Úředníky, kteří přicházejí do styku s technickým zařízením podniku, byť jen při chůzi do kanceláře po případě z kanceláře, je pokládati za úředníky závodové ve smyslu § 1 úraz. zákona.

(Nález ze 17. března 1937 č. 12.336/36.)

Prejudikatura: Boh. A 10.398/33, usnesení odborného plena z 18. ledna 1937 č. 662/36, Boh. A 12.772/37.

Věc: Úrazová pojišťovna dělnická pro Čechy v Praze proti rozh. zem. úřadu v Praze z 29. září 1933 (za zúč. firmu Gustav Deutsch, přádelna bavlny, mech. tkalcovna a tiskárna bavlněných látek ve Dvoře Králové n. L., adv. Dr. František Pařez ze Dvora Králové n. L.) o úrazovém pojištění.

Výrok: Naříkané rozhodnutí zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Proti čtyřem platebním výměrům stěžující si úrazové pojišťovny ze 7. října 1930, jimiž bylo firmě Gustav Deutsch, přádelna bavlny, mech. tkalcovna a tiskárna bavlněných látek ve Dvoře Králové n. L., předepsáno úrazové pojistné za dobu od 1. července 1928 do 30. června 1930, podala uvedená firma odvolání, vytýkajíc mimo jiné, že do základu pro výpočet pojistného bylo neprávem zahrnuto služné administrativních úředníků.

Nař. rozhodnutím vyslovil žal. úřad, že pokud jmenovaná firma brojí proti zahrnutí služného administrativního úřednictva do základu pro výměru pojistného, vyhovuje podanému odvolání a vyslovuje, že kancelářské úředníky firmy nelze pokládati za úředníky závodové z těchto důvodů:

Za závodové úředníky dlužno považovati takové úředníky, kteří z povolání v dotyčném závodě vykonávají takové úkony, které je přivádějí do styku s technickým zařízením závodu, k němuž nesporně náleží i dopravní podniky závodu. O úřednících v kancelářské budově tiskárny látek zúčastněné strany nelze tvrditi, že setkají-li se cestou do kanceláře nebo z kanceláře podniku s dopravními prostředky projíždějícími cestou, kterou zaměstnanci těchto kanceláří chodí, že se tak děje proto, že jest to součást jejich zaměstnání v závodě, tedy že s nimi přicházejí do styku účelově, že musejí totiž na podkladě uzavřené služební smlouvy s nimi přicházeti do styku, jako účelu jejich služebních výkonů, a že tento styk s vozidly jest nezbytný pro nerušený běh prací při výrobě v závodě. Takové úředníky závodu zaměstnané ve zmíněné kancelářské budově nelze z důvodu, že se na továrním dvoře závodu pouze setkávají s vozidly závodu nebo s vozidly jinými, považovati

podle úrazového zákona za závodové úředníky, nýbrž dlužno tyto úředníky považovati za úředníky administrativní, kteří povinnosti pojištění úrazového nepodléhají. Kancelářští úředníci procházejí uvedenými místy, kde se setkávají s dopravními prostředky, pouze jen proto, aby se dostali do kanceláře budovy, kde konají kancelářské práce.

O stížnosti do tohoto rozhodnutí uvážil nss:

Úraz. zákon podrobuje v § 1 odst. 1 úrazovému pojištění všechny dělníky a závodové úředníky zaměstnané v podnicích úrazové pojistné povinnosti podléhajících. Jsou tedy z úředníků povinni pojištěním jen úředníci závodoví. Na sporu pak jest otázka, zda za takové závodové úředníky je pokládati kancelářské úředníky zaměstnané v kancelářské budově tiskárny látek zúč. strany.

Podle hlediska, jaké zastává nss ve své stálé judikatuře a z něhož vycházejí i obě sporné strany, je za závodové považovati ony úředníky, kteří v podniku podrobeném úrazové pojistné povinnosti vykonávají z povolání úkony přivádějící je do styku s technickým zařízením podniku.

Stížnost má zato, že administrativní úředníky, o které jde, je považovati za úředníky závodové, poněvadž, třebas jejich kancelářské místnosti jsou odděleny od místností určených pro technický provoz firmy, přicházejí oni úředníci ve styk s technickým zařízením podniku tím, že povahou své služby jsou nuceni navštěvovati výrobní oddělení firmy za účelem informací. Vytýká pak stížnost jako vadu řízení, že tyto skutečnosti nebyly buď vůbec zjištěny, nebo nebyly zjištěny dosti přesně. Leč činí tak neprávem.

Hájíc ve správním řízení stanovisko, že uvedené administrativní úředníky je považovati za úředníky závodové, nedovožovala stěžující si úrazová pojišťovna tuto jejich povahu ze skutečnosti, že k výkonu své služby jsou nuceni navštěvovati za účelem informací výrobní oddělení firmy, a není proto vadou řízení, že žal. úřad onu skutečnost nezjišťoval. Ve správním řízení dovožovala stěžující si pojišťovna, že uvedené úředníky je považovati za úředníky závodové jen proto, že přicházejí ve styk s technickým zařízením závodu tím, že při své cestě z domova do kanceláře a z kanceláře domů procházejí dvorem, kde se setkávají se zařízeními sloužícími dopravě podniku. Může proto také v řízení před nss přípustně jen takto vésti svou obranu proti nař. rozhodnutí. Ve skutečnosti to také stížnost činí, uplatňujíc, že namítaná skutečnost postačuje, aby uvedeným úředníkům firmy propůjčila povahu úředníků závodových. Této námitce stížnosti bylo přisvědčiti.

Již nahoře byl podán výklad pojmu závodového úředníka v tom smyslu, že jest jím rozuměti úředníka, který v podniku podrobeném úrazové pojistné povinnosti vykonává z povolání úkony, přivádějící jej do styku s technickým zařízením podniku. Jest ovšem přípustiti, že docházka do kanceláře, kde úředník podle svého služebního poměru má svoje povolání vykonávati, není ještě sama o sobě úkonem, jímž by úředník ten svoje povolání již vykonával. Leč tu nutno uvážiti, že — je-li úředník podle svého služebního poměru povinen vykonávati své povolání v určité kanceláři — je docházka do této kanceláře nezbytným předpokladem, aby ono povolání mohlo jím býti vůbec vykonáváno.

V tomto smyslu je pak ovšem i na docházku do kanceláře pozíráti jako na úkon, jímž úředník ten vykonává své povolání. Přivádí-li jej pak tato docházka do kanceláře ve styk s technickým zařízením podniku, jsou v jeho osobě splněny předpoklady, za nichž jest jej uznati za úředníka závodového podrobeného úrazovému pojištění (srov. Boh. A 10.398/36 a usnesení odborného plenu z 18. ledna 1937 č. 662/36).

Č. 12.820.

Živnostenské právo: I. Učňovský poměr nemůže býti ukončen prohlášením učebního pána, že dává učni předčasně za vyučenou. — II. Pro povinnost učebního pána posílati učně do pátého semestru pokračovací školy živnostenské jsou směrodatné schválené stanovy této školy.

(Nález ze 17. března 1937 č. 11.674/37.)

V ě c: Čeněk S. v Pardubicích proti rozh. zem. úřadu v Praze z 31. března 1934 o přestupku živn. řádu.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro vadnost řízení.

D ů v o d y: Nař. rozhodnutím zamítl žal. úřad odvolání st-lovo z nálezu okr. úřadu v Pardubicích z 12. prosince 1933, kterým byl st-l uznán vinným přestupkem §§ 99 b), 100 a 75 a) živn. řádu, jehož se dopustil tím, že přes to, že byl pro týž přestupek potrestán již pokutou 500 Kč, neposílal svého učně Karla Ch. od počátku října 1933 do odborné školy živnostenské v Pardubicích, čímž učeň ten zameškal 96 vyučovacích hodin, a potrestal jej podle § 133 lit. a) a § 133 a) živn. řádu odnětím práva držeti učně na dobu 1 roku a pokutou 1.000 Kč, v případě nedobytnosti vězením v trvání 3 měsíců.

Jednaje o stížnosti podané do tohoto rozhodnutí, vycházel soud z těchto úvah:

Nejširší námitka stížnosti jest obzažena v oněch jejích vývodech, kde st-l tvrdí, že svému učni Ch. dal od 1. září 1933 za vyučenou a oznámil to společenstvu, jež to vzalo na vědomí, že mimo to uvedený učeň dosáhl 1. října 1933 věku 18 let a že proto st-l neměl povinnosti přidržovati ho nadále k tomu, aby navštěvoval pokračovací školu živnostenskou. Smysl této námitky, zejména ve spojení s tím, co st-l uvedl již ve svém instančním odvolání, je zřejmé ten, že dnem 1. září 1933 — resp. dnem, kdy st-l dal svému učni za vyučenou, — pominul u tohoto učně jeho dosavadní poměr učňovský, že proto uvedeným dnem zanikla povinnost jeho jako učně navštěvovati pokračovací školu vůbec, tedy bez ohledu na to, zda své zákonné povinnosti, navštěvovati na této škole předepsanou dobu, vyhověl čili nic, a že st-l jemu ani jako pomocníku nebyl povinen podle § 75 a) živn. řádu poskytovat čas k návštěvě pokračovací školy, poněvadž Ch. již 1. října 1933 dosáhl věku 18 let. Námitka tato je bezdůvodná.

St-l doznává, že učňovský poměr Karla Ch. u něho byl založen smlouvou z 1. ledna 1931 a že podle této smlouvy měla učňovská doba